

Bij deze maak ik gebruik van de mogelijkheid een zienswijze in te dienen in het kader van de internetconsultatie wildlijst.

Via experts heb ik vernomen dat in het onderzoek/de onderzoeken op basis waarvan u voorstellen wil indienen, gebruik is gemaakt van arbitraire referentie jaren (1950 en 1997) irrelevante data en het veldonderzoek niet correct is uitgevoerd.

In 1950 was Nederland geheel anders ingericht dan nu: veel minder bebouwing en infra, de ruilverkavelingen uit de jaren 60 tot 90 hadden nog niet plaatsgevonden. Er was derhalve veel ruimte voor flora en fauna, waaronder haas en konijn.

In 2022 is het voor het belangrijkste deel geürbaniseerd, voorzien van infra en is de landbouw grootschalig en eenvormig. Flora en fauna zijn daardoor wat betreft soortenrijkdom en omvang daardoor sterk afgenomen.

Waarom daarnaast ook 1997 als referentiejaar is nomen voor de hazenstand komt mij ook willekeurig voor. Dat jaar was, volgens experts, de hazenstand extreem hoog. Dat lijkt mij derhalve geen correct referentiejaar.

De recente tellingen die in het onderzoek zijn meegenomen zijn geen tellingen die specifiek gericht waren op haas of konijn, maar vogeltellingen, waarbij de teller en passant ook een haas of konijn telde. Echter de focus was gericht op vogels. De enkele konijn of haas die de teller zag was slechts bijvangst. Tenonrechte zijn de resultaten van deze tellingen wel in de beschouwing betrokken.

De resultaten van de door de diverse WBE's uitgevoerde tellingen die en gefocust waren op haas en konijn en met warmtebeeldapparatuur zijn uitgevoerd, zijn feitelijk genegeerd, terwijl die juist een correct beeld geven van de huidige hazen- en konijnenstand.

De gehanteerde uitgangspunten, data en methodiek is derhalve niet juist.

Zelfs als in deze de gebruikte uitgangspunten, data en methodiek wel de toets der kritiek zou kunnen doorstaan, dan is de –voorgnomen- conclusie: beperking of verbod jacht op haas en/of konijn onjuist en leidt op afzienbare termijn niet tot het beoogde resultaat.

De redenen daarvan zijn als volgt.

Door de hiervoor geschetste ontwikkelingen waarbij in een hoog tempo grote gebieden in Nederland worden volgebouwd voor industrie/dienstverlening (de bekende vierkante dozen) en woningbouw, verder versnipperd door wegeaanleg en minder leefbaar gemaakt door verdere rationalisering van de landbouw, vervuiling en vergiftiging. Daardoor staat de flora en fauna onder druk. De soortenrijkdom is daardoor in de afgelopen jaren sterk afgenomen. Geconstateerd kan worden dat deze ontwikkeling meer het gevolg is van uiteindelijk desinteresse voor de omgeving waarin wij leven.

Van 'natuur' is in Nederland al generaties geen sprake meer, alles is geroerd door mensenhanden en van enig biologisch evenwicht is allang geen sprake meer, waardoor de mens actief moet beheren. Soorten bejagen die te omvangrijk worden: zoals ganzen die daardoor het leefgebied van andere vogels afnemen; konijnen die dijken ondermijnen en begraafplaatsen laten verzakken; vossen die weidevogels en hazen prederen.

Wie zijn de beheerders? Een belangrijke grote groep van circa 13.000 jagers is een belangrijke factor is het beheer.

Wat is nu een jager? Het beeld bestaat dat dat iemand is die voor zijn plezier dieren doodschiet. Dit is een lachspiegel van de werkelijkheid. Een Nederlander krijgt pas een jachtakte als hij ondermeer met succes de jachtopleiding bij de SJN heeft afgerond waarin het determineren van plant en dier, gedrag van dieren en ecologie een zeer grote rol speelt. Ook als hij uiteindelijk zijn akte krijgt is hij nog steeds niet uitgeleerd. Nagenoeg iedere beginnende jager gaat in de praktijk in de leer bij een ervaren jager die zijn jachtveld kent. Daardoor leert hij het gebied en zijn bewoners kennen, waarderen en onderhouden. Een jager is zeer zuinig op zijn jachtveld en probeert dat in stand te houden en te verbeteren door (na overleg grondeigenaar en pachter) wilde akkerranden en bosschages aan te leggen voor voedsel en vooral dekking van allerlei dieren (ook niet bejaagbare) en het inventariseren van de fauna. Het overgrote deel van zijn tijd is de jager daarmee bezig. Pas als blijkt dat er een bejaagbaar overschot is, zal hij overgaan tot afschot. Het eigenlijke jagen is slechts een gering deel van de inspanningen.

Het belangrijkste is dat jagers juist interesse in het gebied dat onder hun beheer valt en zich daarvoor inspannen. Nederland heeft in dat kader 13.000 vrijwillige groenarbeiders. Die zorgen door de biotoopbeheer/verbetering. Door het beperken of verbieden van de jacht, zal er geen reden meer zijn om de jachtvelden nog te onderhouden en flora en fauna steeds te inventariseren. Dit stopt dan. Het gevolg zal zijn dat de plekken die dienen als leefgebied voor de diverse soorten komen te vervallen.

De conclusie luidt dan ook dat de jacht op haas en konijn niet beperkt of verboden dient te worden.

Bij deze verzoek ik u deze zienswijze in uw beslissing te betrekken.